

Governer Lausche na zborovanju katoliških Slovencev

VESTI IZ SLOVENIJE

PRITISK NA DUHOVNIKE. — Vedno otreje pritiskajo in silijo slovenske duhovnike v takozvani iniciativni sekretariat. Pa so redki, ki tam res sodelujejo. Taki tički pa vendarle so: Anton Rantaša, župnik v Smarjete na Pesnici, Ivan Mak župnik v Breznem pri Ribnici, Ivan Voda, župnik v Pušavi na Pohorju, Viktor Merc profesor, Dr. Alojzij Osterc in še nekateri. Duhovnike zbira OZNA na razna zborovanja, kjer morajo podpisovati resolucije, ki jih predložijo odposlanec OZNE. Duhovniki so zmedeni. Vedo, da so prišli psojebno hudi časi preizkušnji.

REKVIZICIJE. — Iz štajerskega tarna nad strašnimi rekvizicijami. Kmetom pobirajo kar od kraja vse: žito, krompir, živino, konje, prašiče, kokoši, zajce, obleko. Ljudje nore od hudega. Lakota je vsak dan večja. Mesa že ljudje štiri mesece niso videli.

SODIŠČA V JUGOSLAVIJI DELAJO ZA SVOBODO. — Pred okrožnim sodiščem v Ljubljani so bili po razpravi dne 17. maja obsodeni: župnik Fr. Rantaša v vrhu pri Sv. Treh Kraljih na 16 let in 6 mesecev ječe in prisilnega dela, župnik Alojzij Tome iz Podlipa na 10 let in 5 mesecev, vikar Jeglič Stanko iz Rovt na 8 let, Pavel Malovrh iz St. Jošta na 7 let in 6 mesecev in zaplenbo premoženja, Adolf Malovrh na 7 let, Marija Malovrh na 6 let, Marija Vrtačnik na 4 leta, Anton Merlak iz Rovt na 3 leta in zaplenbo premoženja, Marija Hladnik na dve leti, Leopold Fortuna na 1 leto, Jožefa Malovrh, ki je mladoletna pa na eno leto po boljševalnice. In kakšen zločin so zagrešili? "Sodelovali so s četniškimi tolpmi med fašistično okupacijo, po osvoboditvi pa s špijonsko organizacijo, ki jo je vodil Mirko Bitenc." Ta organizacija je delovala pri sv. Joštu za zapadne zaveznike. Zopet enajst obsodb. Med drugimi obsodeni trije duhovniki. Pa so ljudje mislili, da je leta 1945 Tito Jugoslavijo osvobodil. Kaj še. Sedaj sodišča ljudi "osvobajajo" svobode in vsega. Pri razpravi so ugotovili, da je bil

Charles Mansour Umrl je v City Hospital Charles Mansour iz 1413 E. 85. St. Bil je v bolnišnici 6 mesecev. Izidil je v soboto zvečer v starosti 53 let. Bil je rojen v Lebanonu, Sirija in je prišel v Ameriko leta 1911. Zapuščal brata Samuela v Chicagu. Pogreb bo v ponedeljek ob 10. uri iz Grdinovega pogrebnega zavoda v Siroko cerkev St. Maron's in nato na pokopališče Kalvarija.

Peter Schwerko Umrl je Peter Schwerko iz 1355 E. 81. St. Zapuščal soprogo Jennie, hčer Mrs. Wilma Taylor, sina Alberta in Richarda. Truplo leži v Golubovem pogrebnišnem zavodu na Superior in 47. St. Pogreb bo v torek 7. julija v cerkev sv. Pavla na 40. St. ob 9. dopoldne. Pokojni je bil 54 let star, rojen v Jugoslaviji. Bil je član društva Najsvetjšega mena v cerkvi sv. Pavla. V Ameriki je živel 37 let.

Frances Intihar Po eno tedenski hudi boleznij je umrla v Glenville bolnišnici v ponedeljek zjutraj Frances Intihar, rojena Vidric, stara 42 let, stanujoča na 1056 E. 69 St. Tukaj zapuščala soprogo Louisa, doma iz Štruklove vasi, fara St. Vid; dva pastorka, Victor in Helen, sestro Paulo, omož. Stare in več sorodnikov. Rojena je bila v Clevelandu in ko je bila stara eno leto je s starši šla v domovino in se vrnila, ko je bila stara 24 let. Bila je članica dr. št. 55 SNPJ. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj iz Jos. Zele in sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. Čas še ni določen.

Anna Karlovic V Goodman, Wis., je umrla dne 30. junija Mrs. Anna Karlovic, ki je prišla v Ameriko pred 38 leti. Rojena je bila v Klana-Rijeka. Zapuščala soproga Josepha, in dve hčeri: Anna in Mary.

Tri na dan

Slišimo, da bi znani slikar Božidar Jakac rad prišel v Ameriko. Bil je že tukaj pred leti in ko je prišel domov ni imel za Ameriko nobene lepe besede. Zdaj je pa najbrže že sit Titovega režima, pri katerem je imel nekaj časa veliko besedo.

Čudno, tako vse rožnato je zdaj v Titovini, pa njeni priprošnjiki vseeno silijo ven, če so tam; ali pa tje neboje, ako so kje zunaj. Samo druge silijo tje, samo drugim privoščijo "srečo." Kakopak!

Ako bo malar Jakac res prišel sem, bo moral imeti sponzorja. To bo gotovo njegov najboljši prijatelj "prekrasni Američan" Janko.

USA ima mobilizacijski načrt

Washington. — Predsednik Truman je dejal, da je senator Baruch zelo slabo informiran, če res misli, da vlada nima pripravljene mobilizacijskega načrta. Nasprotno, mobilizacijski načrt imamo in ga stalno izpopolnjuje komisija, ki v ta namen dela pri predsedniku USA.

Jeklarska stavka grozi

Washington. — Predsednik CIO Phillip Murray je izdal vsem unijam in zaupnikom podrobna navodila kako naj ravna v slučaju, da bo potrebna stavka jeklarskega delavstva.

Mnogi tisoči dospeli od vseh krajev. — Parada in sijajen potek zborovanja. — Veliko navdušenje, pozdravi in pritrjevanje govornikom. — Silen vils velike udeležbe in dobre organizacije. — Mogočna manifestacija za krščanstvo proti komunizmu.

Slovenski katoliški dan v velikega ameriško-slovenskega škofa Friderika Barage. Pohvalil je misel in prireditel katoliškega dne, ki naj postane stalna skupna katoliška manifestacija, vsako leto skupen nastop katoliških Slovencev v Ameriki, ki je že takoj prvič zbrala toliko tisočglavo množico na to veličastno zborovanje. Slovenci so katoliški narod, to zborovanje pa je nov dokaz, da so Slovenci v Ameriki zvesti izročilom svojih očetov in se sedaj, ko je zgodovinska doba borbe med armado Kristusa Kralja in sil pekla, strinjajo v močno falango krščanstva z vsemi drugimi narodi širne in mogočne Amerike. Klicaj je blagoslova božjega na zborovalce in vse katoliške slovenske organizacije.

Mimohod in parada

Ob treh popoldne je bil obširen Brae-Burn park že ves poln živahnih slovenskih družb, ki so se zbirale in prihajale k proslavi. Kakih deset minut po tretji uri je Mr. Frank J. Mervar oklical začetek mimohoda. Godba društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ je zaigrala, dvignile so se veteranske zastave in pred tisoči in tisoči zborovalcev je korakala skupina za skupino: katoliški veterani — med njimi je bila predmet posebnega zanimanja novoustanovljena skupina pri župniji sv. Vida — narodne noše, kadetke Slovenske ženske zveze. Po mimohodu pred tribuno, v kateri je bil poleg komandanta Mervarja župan mesta Euclid, Msgr. Albert Murphy, Msgr. Vito Hribar in Msgr. R. J. Ponikvar, je godba zaigrala ameriško himno in veterani so prisegli na ameriško zastavo. Bili so to prelepi prizori, ki jih bo treba vpeljati kot stalne slovensosti pri slovenskih zborovanjih in slovensostih v Ameriki.

Slavnostno zborovanje

Takoj nato je predsednik Matt Intihar začel slavnostno zborovanje. Msgr. Vito Hribar je molil, prvi govornik pa je bil euclidski župan Hon. Kenneth J. Sims. Čestital je Slovincem na tako lepo uspehi manifestaciji, pohvalil jih je, da so odlični njegovi euclidski meščani in jih pozval naj bodo trdni in vztrajni v svojih lepih navadah, ki so jih prinesli njihovi očetje in matere iz stare domovine, tu pa se v Ameriki iz roda v rod izpopolnjujejo in dopolnjujejo ter povezujejo z novim življenjem in novimi razmerami v lepo ameriško sozvočje in slogi in ljubezni do skupnega naroda in nove domovine.

Msgr. Albert Murphy Takoj nato je nastopil prvi glavni govornik Msgr. Albert Murphy, škofijski direktor za dobrodelnost. V izbranih besedah je govoril o lepih vrlinah Slovencev in lepota slovenske zemlje. Naglašal je lepoto slovenskih cerkva, ki so posejane po vseh hribih in dolinah slovenske zemlje. Slikal je z gledno čistost in vzoren red v slovenskih domovih in družinah, pridnost in skrbnost slovenskih mater in očetov, lepo življenje slovenske mladine. Videl je ta narod, ki je po ogromni večini, da skoraj v celoti popolnoma katoliški in sedaj trpi pod tujim, neumljenim, uničevalnim režimom brezbožnega komunizma. Pozival je ameriške Slovence k pridnemu delu za ideale krščanskega življenja po zgledu

visoka postava guvernerja F. J. Lauscheta, ki je že na vse strani pozdravljal in odzdravljaj svojim prijateljem, ko si je med gnječo utiral pot k govorniški klici so ga pozdravili, ko je predsednik Intihar omenil njegovo ime. Guverner je takoj stopil k mikrofoni in začel govoriti. Kakor samo on zna, lakreno, prijetno, zabavno a obenem resno, je govoril — proti svoji navadi — kar precej dolgo, večkrat prekinjen z viharjem odobravnjem poslušalstva. Takole nekako bi povzeli njegove misli: V tej veliki zmedeni današnjega življenja je končno važno, da ima človek mirno vest, mirno napram samemu sebi, mirno napram svojim sosedom in vsej svoji okolici. Da more človek pa mirno in zanesljivo živeti, je važno, da ima urejeno družbeno življenje, da ima dobre sosesede, ki so mu iskreni prijatelji ali vsaj poštenji in zanesljivi ljudje, ki skupno podpirajo napredek življenja in blagostanja. Če je eden neurejen, nepošten, moti vso okolico. Če jih je le nekaj, že dajejo cel ali cel ali cel, če jih je več, je vse v strahu pred njimi, ni več reda, ni več dobrega imena v naselbinah. Kakor v preprostem, domačem življenju, tako je končno v večjem življenju med narodi in državami.

Anton Grdina Zaključno besedo je imel častni predsednik g. Anton Grdina, ki je v navduševalnih besedah pozival zborovalce in vse katoliške Slovence v Ameriki naj si besede govornikov ohranijo v svojih srcih se po njih ravna in žive.

Nekako ob pol šestih je predsednik Matt Intihar zaključil to veličastno zborovanje, ki je bilo gotovo eno največjih in najpomembnejših, kar so jih priredili ameriški Slovenci. Razvila se je prijetna domača družba, ljudje so se razdelili v posamezne skupine po občinah zborovalščic, veseli razgovarjali med seboj znanci in prijatelji, ki so prišli iz raznih krajev Amerike in z onimi, ki so prišli prav zadnje tedne preko morja ter dobili med nami svojo novo domovino.

Govor dr. Basaja Po koncertu je govoril Dr. Joža Basaja. On je popisoval tragično-veličastno borbo slovenskega naroda za svobodo življenja, svobodo Cerkve in vere, naštevaj ogromne žrtve, ki jih je narod v tem boju dal in poudaril, da je naš narod najodločnejše pokazal, da komunistični režim odklanja in bi komunizem v Sloveniji nikdar ne bil zmagal, če ne bi bil vsiljen od zunaj. Basaja, ki je vso dobo revolucije sam preživel, je iz lastnih doživljanj svoj govor prepletal z živimi zgledi in dogodki, kar so poslušalci sprejemali z največjim zanimanjem in odobravanjem.

H koncu svojega govora je poudarjal, da sedanji čas zahteva od katoličana ne samo zgledega osebnega življenja, ne samo popolne poštenosti v vsem osebnem življenju, ampak tudi odločnosti v družbi, izvežbanosti v vseh socialnih in javnih nastopih. Sila brezbožnega komunizma so skrbno izvežbane, vztrajne in fanatične v zasledovanju svojih ciljev. Njihova brezobzirnost ne pozna nobenih mej. Uporablja jo laž in prevaro, hinavščino in nasilje. Skušajo prodreti v vse celice življenja, dobiti posebno vpliv na vseh važnih mestih in prekiniti krščansko misleče ljudi v vseh stokah, da nadvladajo. Katoličani morajo zato biti neprestano pozorni, vedno skrbni in, kjerkoli treba, morajo pokazati vso svojo odločnost v obrambi katoliškega stališča. Le tako bo mogoče, da bo svobodni svet odnesel zmago v tem velikanskem boju in da bo končno zasijalo solnce osvoboditve tudi našim zaslužnim bratom in sestram v stari domovini.

Drugi pevski koncert Za guvernerjem Lauschetom je zapeel zbor župne cerkve sv. Lovrenca pod vodstvom prof. Ivana Zormana: "V Gorenjsko oziram se skalnato stran" in ostali spored svojega koncerta. Med govori je igrala godba društva sv. Jožefa št. 169 K. S. K. J. in je tako lepo poživila cel spored zborovanja.

Dr. Ivan Kraljič Zadnji povabljeni govornik je bil kanonik dr. Ivan Kraljič, ki je govoril o delu katoliške Cerkve in sv. Očeta za mir med narodi, in orisal veliko delo

Gov. Frank J. Lausche Proti koncu govora dr. Joža Basaja je zasumelo med zborovalci in prikazala se je lepa,

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Prijetno snidenje — Po končanem programu Katoliškega tabora v Brae-Burn parku, so se zvečer zbrali na domu našega urednika Debeveca sledeči: Dr. in Mrs. Krek, Dr. Ivan Kraljič, Dr. Valentin Meršol, dr. Joža Basaja, Msgr. Ponikvar, Rev. John Blažič iz Uniontown, Pa., Rev. Matija Jager, Rev. Jos. Godina in Mr. John Sušnik. Praznovali so snidenje dr. Basaja in Debeveca, ki sta skupaj trgala šolske klopi v domovini in sta se zdaj prvič videla po dolgih 45 letih. Mnogo so si imeli povedati stari prijatelji in večer je bil mnogo prekratk. Obljubili so si, da se še sestanejo.

Lep dobiček — Na Katol. dnevu v nedeljo je bila dvignjena številka 3106, ki nosi ime Mrs. Agnes Kužnik iz 3623 E. 81. St. Kot nagrado je dobila krasno ledenico.

V Kanado — Na obisk v Kanado se je podal naš dobro poznani rojak Anton Drečnik iz 962 E. 76. St. Podal se je v Chaput Hughes, Ontario, kjer biva njegova hči Mrs. Tillie Fajdiga. Mr. Drečniku želimo prav veselje bivanja v Kanadi in srečno povrnitev.

Grob v domovini — John Zupančič iz 860 E. 236 St. v Euclidu je prejel pismo iz vasi Ponikve pri Trebnjem, da mu je umrla sestra Jozefina Pepa. Bila je stara 63 let. Za njo žaluje mož Frank, dva sinova in tri hčere ter več drugih sorodnikov, v Ameriki pa samo ta brat. Naj ji bo lahka domača gruda.

Najdeni ključi — V Gordon parku je bil najden šop ključev. Lastnik jih dobi pri Joe Anžlovarju na 6422 Spilker Ave.

Na počitnicah — Naš pomožni urednik Frank A. Turek je odšel s soprogo in sinčkom Johnom na zaslužene počitnice za 2 tedna. Dobro zabavo!

Na obisk k materi — Frances Kess iz Chicaga in Josephine Quinn iz Kalifornije, sta prišli v Cleveland obiskat svojo staro mamo, Mrs. Frances Sterle, 1323 Russell Rd.

NAM JE TUKAJ DOBRO, ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNI MO NA BEGUNCE

Truman bo nadaljeval boj za delavski zakon Washington. — Predsednik Truman je izjavil časnikařem, da bo za ukinjenje Taft-Hartleyevega zakona nikakor ni končana s senatnim sklepom in spremembami, ki jih je senat v zakonski načrt sprejel. Truman je izjavil, da bo nadaljeval borbo točno po programu demokratske volilne platforme še v tej seziji in to z vso ostrino.

Tretja arabska država ima zastopnika v Vatikanu Cairo, Egipt. — Poleg Egipta in republike Lebanon je sedaj tudi Sirija imenovala svojega zastopnika in poslanika pri sv. Stolicu.

Naročite Koledar Svobodne Slovenije. Nobena slovenska družina naj ne bo brez te nad vse poučne knjige!

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto;
 za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele
 izven Zed. držav \$10.00 na leto.
 Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
 \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

JULY						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Entered as second-class matter January 9th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 130 Tues., July 5, 1949

Zakaj sedanje mučeništvo krščanstva

Udaril bom pastirja. Tega pravila se komunisti poslužujejo do skrajnosti. Komunistem se ne zadovoljuje, samo s tem, da je gospodar vsega zunanjega, materijalnega življenja vseh ljudi v njegovem območju, komunistem hoče biti tudi popoln gospodar vse duhovnosti, vse duše človekove. Zato: Udarimo pastirje. Zato uničimo "reakcionarne" vzgojitelje, zato proč z duhovniki, ki nočejo biti apostoli komunizma ali pa vsaj njegovi udani slugi.

Komunistična vlada more delati samo s hlapci. Svobodni ljudje so ji samo v napotju in oviro. Svobodni ljudje niso nikoli "zanesljivi"; svobodni so in nikdar ne veš, kaj bodo storili v svoji svobodi. Vsak čas jim lahko pride na misel, da se dvignejo proti kakemu komunističnemu nauku, da se upro. Tega komunistem ne sme in ne more trpeti. Zato je treba v ljudeh pred vsem ubiti zavest, da imajo pravico do svobode.

Krščanstvo pa uči in neprestano ponavlja, da je človek bitje, ki ima pravico do svobode, da je človek bitje, ki ima prosto voljo, da je človek ustvarjen, da bi bil svobodni gospodar stvarstva, da je odvisen končno le od volje samega Stvarnika. Niti prosta volja, niti odvisnost od Stvarnika komunistu ne gre v račun, je nezdružljiva s totalitarno komunistično državo. Komunistem zahteva človeka, ki bo imel samo eno zavest, to namreč, da je neprestano odvisen samo od komunistične vlade in stranke.

To so korenine iz katerih izhaja boj komunizma z vsemi ustanovami v človeški družbi ki so vzgajale in še vzgajajo človeka, ki hoče svobodno misliti, svobodno delati, ravnati po svojem spoznanju, posebno proti vsem ustanovam, ki človeka uče o viru, vodstvu in smislu življenja.

Zato komunistem nastopa dosledno in sistematično proti vsem krščanskim cerkvam in prav posebno proti Katoliški Cerkvi, ki niti od svojega nauka, niti od svoje samonikle organizacije ne odstopa nobeni svetni oblasti za voljo niti za las. Uničiti katoliško Cerkev je torej prva in najvažnejša naloga vsake komunistične sile in oblasti.

To moramo vedeti, da bi razumeli vedno nove valove preganjanj, ki nastajajo v deželah za železno zaveso. Niso to nikaki novi valovi, to je stalni tok življenja tam. Komunistem preganjanja Cerkev nikoli ne preneha in ne bo prenehal. Vedno ima isti cilj pred očmi: Uničiti Cerkev in v njej obnoviti in mora jo stalno uničevati, ker se mu obnavlja kot zmaj s stoterimi glavami. Zato izza železne zaves prihajajo novice o novih valovih preganjanj cerkvenih služabnikov in vernikov.

V sovjetski Rusiji sami, kjer je režim že star in utrjen, imamo manj teh novic sedaj. Pravoslavna Cerkev, ki je bila pod carjem navajena na botrinstvo države, je šla sedaj končno tudi v službo komunistične države. Patriarh in člani sinoda so sprejeli tutorstvo komunističnih oblastnikov in jim ne kaže več njihovih načrtov. Radi zunanjega sveta in ljudskih množic je še vedno bolj praktično, da ima komunističen režim neko uslužno cerkveno organizacijo, kot pa, da bi zatre prav vsako, tudi navidezno versko svobodo in vsako možnost verskega izpovedovanja. Tega svet še ne prenese. Kolikor pa v Sovjetski uniji nastajajo gibanja, ki bi želela resnično duhovno svobodo, kolikor se pojavijo ljudje, ki zagovarjajo resnično krščanska načela, njihov glas ne pride daleč. Zatre ga sovjetska policija. Požro ga ječe.

Toliko bolj pa je sedaj še znano preganjanje verstev in Cerkev po drugih deželah kjer gospodari komunistem šele po drugi svetovni vojni. Nič ni važno v kakšno zunanjo obliko so vtaknjeni procesi proti duhovnikom, ni važno ali jih komunistični tožilci in sodniki nazivajo reakcionarjem ali izdajalcem ali tihočapcem ali narodnim sovražnikom ali pa naravnost sovražnikom ljudskih demokratič. Važno je samo to, da komunistični režimi po vseh deželah stalno in dosledno, neizprosno hočejo zatreti in zatirajo vsako svobodno versko družbo, vsako svobodno poučevanje verskega nauka, vsako svobodno vzgojo po verskih načelih.

Če bi bili samo duhovniki slabi državljani, če bi v njih videl komunistem samo svoje politične nasprotnike, bi se procesi in čiščenja ustavila, bi bila vsaj omejena na ljudi, ki se po poklicu bavijo z verskimi in cerkvenimi vprašanji. Sedaj pa od povsod prihajajo poročila, da tam kjer je komunistem opravil to stopnjo svojega preganjanja verstva, gre naprej. Ni samo Slovenija tista dežela kjer so prepovedane vse verske podobne v šolah in javnih uradih, kjer policija lomi križe in odstranjuje preprosta verska znamenja po cestah in trgih, kjer prepoveduje in preprečuje božja pota in uva-ja nedeljsko obvezno delo. Tudi povsod drugod pod komunistom je z verskimi simboli in prizori poslikan papir in v verke motive oblikovan kamen komunističnim vladarjem na poti. Verstvo kot tako mora izginiti, človek more vedeti,

da je komunistična oblast njegovo zadnje zatočišče in njegov neomejeni gospodar in človek ne sme vedeti, ne misliti kaj drugega. To hočejo komunisti doseči. Zato: Najprej udarimo pastirje.

Komunistem hoče duhovno suženjstvo. Na tej poti mu je Katoliška Cerkev največja ovira. Zato padajo pod udarce komunističnih kovačev najprej kardinali, nadškofje in škofje, pa duhovni in učitelji in potem šole in vzgojni zavodi in potem kapelice in cerkve in znamenja in križi. Gre res za boj med Kristusom in njegovim poslanstvom Resnice in Svobode in Silo Teme, ki naj človeka naveže na povodec komisarja, komunistične stranke, ki je sam ubogi suženj komunističnega diktatorja.

Odpri srce, odpri roke. . .

P. Bernard Ambrožič

Tale je bolj za Jakatovo kot za Slovenijo. Msgr. in kanonik Oman je samo rdeč ne pa — krasni!"

Tak odgovor sem torej dal poslati v Slovenijo na tisto vprašanje. Naknadno sem dal še to zapisati, da bodo clevelandski "črnci" zelo pogrešali škofa Rožmana na Katoliški Dan, ker je pač tako naneslo, da mora g. škof tisti dan v Marquette. In sploh je večkrat tako, sem dal zapisati, da se ameriški Slovenci trgajo za prisotnost škofa Rožmana, zelo malo se pa trgajo za prisotnost KRASNEGA in NEDOSEGLJIVEGA, pa da se tudi tovariši v Sloveniji očitno niso preveč trkali za njuno prisotnost, drugače bi jih ne bili tako brž nazaj poslali kot so ju.

Tako sem dal poročati tja in trdno upam, da se bo moja ugotovitev tako hitro razširila od ust do ust tam, kakor se je klobasanje krasno - RDECEGA in domišljavo - NEDOSEGLJIVEGA.

Reči, ki jih tu tipkam, so seveda čudne in segajo v srce. Pa je še drugih čudnih in v srce segajočih reči dosti dandanes. Če na primer pogledate v ljubljanskega "Slovenskega Poročevalca" in tam zapazite članke, ki jih tipkam, ali v "Slovenski Domovini" vprašali za svet. Malo pomislite, kolikokrat smo med vojno brali izraz: KRASNAJA ARMILA. Pa smo takoj vedeli: To je po naše. RDEČA armada!

No, ali se vam je že posvetilo? KRASNI JANKO je po naše: RDEČI JANKO! Pa ste menili, da pri Domovini mislili, da je nezmisljivi Lojze, ki nosi (po atovi trditvi) najboj bistro glavico med vsemi Amerikanci, glazla ustrelil, ko je tisto zapisal! Lepo torej prosim: Nič fofsiše! Je Lojze nad vse točno zapisal!

NA pripovedovanje RDEČEGA Jankota in NEDOSEGLJIVEGA (v njegovi žili domišljivi narmee). Kuhlja sem pa dal jaz takole odgovoriti in odgovor poslati tja na Kranjsko: "Resnice na klobasanju RDEČEGA in NEDOSEGLJIVEGA je zelo veliko. Škof Rožman živi in stanuje (kadar mu namreč ameriški Slovenci sploh pustijo živeti v Clevelandu) v fari sv. Lovrenca. Tam je res velika večina črncev, ki spadajo k fari. Večina črnih Kranjcev, le nekaj bi tudi belih. Vrh tega so pač tudi črni, ker zelo radi hodijo v cerkev poslušat škofa Rožmana, kadar pridiga, pa molit Boga, kadar škof Rožman mašuje. Verjetno je pa tudi to, da bi škof Rožman živel zelo revno življenje, če bi živel v "fari" RDEČEGA Jankota. Ker pa ne vem, kje je tista fara, zato se ne spuščam globlje v to vprašanje. Da se pa vrnem nazaj k fari sv. Lovrenca, pa lahko tudi nekaj "rdečega" povem. Koliko je v tej fari rdečkastega ali pink, ne vem. To pa vem, da brez rdečega ni. Njen župnik in gostitelj škofa Rožmana, Fr. Oman, je na vse mile viže rdeč, zdaj že drugič pordečen, ampak čisto drugače rdeč, kot so farani fare KRASNEGA Jan-

reč!

Če bi bil jaz take vrste Vse-SLOVAN, kot smo jih imeli in jih še imamo to okolje — kaj bi bilo danes z menoj? Take Slované namreč, ki so se poživljali na vse druge "dobrote", ki jih prinaša Stalinijski, ki so komunistem, preganjanje vere, OZNO, "ljudska sodišča, nedosegljive davke, ropanje zemlje, tovariško, "svoboda", itd, itd . . .

samo da ostanemo ali vsaj postanemo — SLOVANI! Za skledo leče nekega komunističnega slovanstva so bili pripravljeni prodati vse drugo, kar je na tem puklastem svetu življenja vredno! In zdaj beremo v samem tovariškem listu kruto pritožbo, da je iz "Rusije" prišlo po vrhu drugega že to, da so Slovenci, Hrvatje, Srbi, Črnogorci in Macedonci samo še TITOVCI, slovanstvo so pa izgubili tako do konca, da jih še po slovensko pobarvati ne morete več! Po pravici se "Poročevalce" sprašuje: Ali smo torej — Gotje?

O, mila nam majka! Da sem bil jaz te vrste Vse — Slovan, po branju tistega članka bi se skril pred vsem svetom! Naš

ljubi ata pa še kar naprej — baje — prerokujejo in pišejo in rešujejo slovanstvo s pomočjo "Rusov".

Vsaj tako mi povedo ljudje, ki še bolj ali manj redno berejo atovo bušterhacarijo.

Ali pa tisti kranjski Janez. ki je svoj čas ozmerjal vse Slovence in Jugoslovane, češ da so tepci, ki v Washingtonu prodajajo svojo modrost o Trstu, Gorici in Koroški, namesto da bi si najeli bus in se peljali v Moskvo . . .

Kako mora biti pri srcu danes tistemu kranjskemu Janezu, ko bere da titovci preklinjajo Moskoviče, češ da so prodali Koroško — Washingtonu. . .

Zares čudno in v srce segajoče je pa tudi tole. Na svoje začudenje sem bral, da BEGUNCI iz Avstrije, Nemčije in Italije prejemajo iz Amerike pakete, pa jih ne porabijo sami, ampak jih pošiljajo naprej v SLOVENIJO. . . To delajo zato, da jim tam "doma" svoji ne poginejo od vsega hudega pod "gotsko" svobodo v Titovini!

In o beguncih, ki niso več begunci, ki so sedaj v Angliji, Franciji, Argentini, Kanadi, Ameriki . . . sem bral, da najmanj polovico svojega zaslužka porabijo za to, da pošiljajo pakete v gotsko svobodo sorodnikom in znancem, zakaj ljudje v Titovini so samo še takrat veseli, kadar dobe paket od dobrih sre onstran meje . . .

Vi, "stari" slovenski Amerikanci, imate tudi pri srcu svojo Slovenijo. Od sile veliko paketov ste že poslali, pa pravite, da je tako, kakor bi metal v brezno. In še to pravite, da je treba vendar tudi nase misliti. Seveda! Zato pa postanite SPONZORJI beguncev in jih povabite sem. Ko bodo enkrat v velikem številu, bodo pošiljali toliko paketov v Slovenijo, da jih ne bo treba več! Hitite s ponudbami SPONZORSTVA, da boste prej rešeni skrbri za Slovence tam doma, ki res več ne vejo, ali naj žive ali umrjejo v svobodi gotsko-slovenskega titovstva.

Dopis iz Chile

La Cisterna, Chile. — Prav pristočno se uredništvu zahvaljujemo za poslane note slovenskih pesmi, ki smo jih v re-du prejeli. Kadar me bodo predstojniki poslali na drugo službeno mesto bom note pustil č. sestram amiljenkam.

Novo došli slovenski begunci so se, hvala Bogu, že privadili in našli ugodno zaposlitev. Toda kljub temu je malo trda, ker se gospodarsko stanje v Chile iz leta v leto vidno slabša. Tu pravijo, da jim USA črpa življenjski mozeg, a brez Severne Amerike bi stala vsa industrija. Jasnno je, da v takem položaju si naši ljudje ne morejo prihraniti bogve kaj, a vsaj pošteno žive. Žal, da jih ni prišlo več kakor okrog 20 in z nami redovniki in redovnicami nas je okrog 30. Ker so močno raztreseni je tudi težje priti skupaj z njimi. Zlasti pa jim manjka vsaj en slovenski svetni duhovnik, ki bi bil lahko ves njim na razpolago.

Razpuščeno bivše jugoslovansko društvo se spet oživlja, a to, kar je bilo prej, ne bo nikoli več, vsaj v očeh vlade so radi komunističnega mišljenja vse izgubili. In radi njih nas vse stavi v isto vrečo, zlasti po prelomu diplomatskih odnosov z Jugoslavijo Titovega kova.

Vas vse skupaj prav pristočno pozdravlja,

Antonio Grič, sal. bog.

Komaj ena šestina italijanske zemlje je neproduktivna.

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Ampak lahko mi verjameš, Micka. (tako mi je govoril naš) ko je duhovni gospod končal tiste obrede na meni in je odšel, sem se kar nekam lahkega počutil. Tisti prvi strah me je bil že pustil in če bi takrat pristopil k moji postelji nebeski tobentari in mi rekel: "Oj, zdaj gremo!" pa bi bil šel z njim brez caganja. Počutil sem se, kot piška pod koklo: toplo mi je bilo in nobenih bolečin nisem čutil ne na zunan ne na znotraj. No, pa pravijo, kako da je smrt težka. Kaj bo težka! Glavo se nagne in oči zatisne, pa je. Se reče, če človek vse poprej lepo opravi, kakor sem jaz. Pa ki veš, da se ne hvalim radi.

"Prej si pa take počenjal, da bi jim bil skoro zbežal, ko so te prišli devat v sv. poslednje olje," sem mu rahlo sponesla. "Eh, tisto je bilo samo od kraja, ker je vse tako nenadoma prišlo, da se nisem prav zjajal," mi je naš pojasnjeval ter dodal, da potem, ko je gospod odšel iz sobe, se mu je vrhovna bolničarka, ki je bila vse čas za prico, presladko nasmejala in ga zagotovila, da bo v dveh tednih že bolničarke za roke lovil in če mu bo do okrevanja kaj pomagalo mu bo gotovo t. mazi-ljenje, ga je zagotovila.

"Vidiš, pa mi v soboto nisi

nič o tem povedal, ko sem te obiskala," sem mu spotala. "Kaj ti bom pravil in te plašil. Misliš sem si: kakor so sklenili tam gor, tako naj pa bo. Če je to zadnja noč zame na tem svetu, naj pa bo. Tuliša boš že jutri, ko boš zvedela, da sem ti šel v večne gradice. Seveda, opazila pa nisi, kako lepo sem ti rekel: "No, Micka pa lahko noč." Zame je bilo to morda zadnje voščilo, pa ti nisi vedela tega. Ampak nekaj mi je reklo, da se bo vse še na dobro obrnilo in da vrhovna bolničarka tudi nekaj ve, ki ima bogate skušnje v tem in ki mi je rekla, da bom v dveh tednih že take počenjal, da me bodo komaj krotili. Zato ti nisem hotel povedati, kako je bilo z menoj tisto soboto popoldne.

Kače v Indiji

Kdor živi v Indiji, živi med kačami. Povsod jih je dovolj: v vsaki hiši, kjer je kaka raz-poklina, v vsakem grmu prežlja jo na svoj plen; celo s streh padajo na tla. Največ pa jih seveda živi v indijskih prago-zdovih, ki se dvigajo v višino celo do 3000 metrov. Toda kače le redkokdaj usmrtiljo kakega Evropejca, ker je previden in se v slučaju potrebe brani. Indijci pa se strašno boje tudi najmanjših kač in se jih ustrašijo ter puste, da jih kače ugriznejo. Evropejci pa v Indiji vedno nosijo palice s seboj, vsaj na deželi, da se branijo navno pred kačami.

10. julija
**FARNI
 PIKNIK**
 SV. LOVRENCA
 na
 6323 Turney Rd.

Hvali sem zdravnik, da je moder mož, ki vse pripravi za vsak slučaj, ker koncem konca on tudi ni vsega veden in kadar v nebesih ugasnejo luč v človeku, je ne prižge več ves svet. Nekateri res mislijo, da bodo utrčali Stvarnika in bodo za vedno tukaj, vsaj delajo in živijo tako, pa se jim ne bo obneslo. Nekateri si iščejo in prilaščajo oblast in moč, bogastvo grabijo okrog sebe in po krvi gazijo za svojo korist. Bedaki! Kadar pride njim ura, bodo morali pustiti vse skupaj in iti a tega sveta. Za njimi bo ostalo samo nekaj koščic ali pepela. . .

Veš, Micka, proti večeru sem bil pa že kar dobre volje. Nekaj prijateljev me je obiskalo in veselo smo kramljali. Vsa-kemu sem povedal, da mi nič ni, da se bom malo pocartal in bom kmalu zopet gibal po St. Clairju. Pri tem sem si mislil: če bo pa kako drugače prišlo, boste pa že slišali. Kaj bom vsakemu na dolgo in široko razkladal, kako strašno nevarno da sem bolan. Morda bi se kdo ustrašil in letel raz-lagat ljudem: Debevec že tišči-jo za vrat! Vsak čas bo po njem!

Ko sta prišla v vizite naš France z oficja in Mike Jalovec, sem ju naprosil, naj bi stopila po odvetnika Kushla-na, ki je prav pod to streho, da bi jih nocoj, ki je ravno sobo-ta, malo vrgli za kratek čas. Saj tudi če človek umira, ni da bi samo vzdihoval in v strop gledal, dokler je še pri moči.

Kmalu sta prišla nazaj in mi povedala, da je odšel že popoldne domov. Vidiš ga, guncve-ta, nalašč mi je to napravil, sem uganil. Je moral že zve-deti, da jaz lažim tukaj ne-kje, pa je pobral svoje copate in kar je še imel tukaj, pa jo je pobrisal domov. Vedel sem zakaj. Od takrat, ko sva ga bila z Jimom šepicem vzela ne-koliko naposled pri marjašu,

kar beži, če naju je zagledal. Saj so rekli še včeraj, kako da je bolan, danes je pa že doma. Sam strah ga je ozdravel, bi rekel.

Torej en tiček mi je že ušel, pa ki sem toliko računal nanj. Naš France in Mike Jalovec ne znata marjašat, drugača pa tu-di ne morem kar na lepem iz-taktniti. Dolg večer bo, sem si predstavljal, ki so me tako grdo opeharili. Pa naj se člo-vek kaj zaneša na prijatelje.

Dolgo so bili vasovalci pri meni tisti večer in o tem je zvedel moj štabni zdravnik, ki je takoj v pondeljek ukazal pribiti na vrata tablico z napi-som "No Visitors!" Povedal mi je, da sem pa tje lahko kdo pride, da pa ne bo trpel, da bi bilo ob moji postelji vsak večer občno zborovanje kakšnih bratovščin ali zadrug.

V nedeljo sem zvedel, da je pol bolnišnice v slovenskih ro-kah, to se pravi, skoro po vseh sobah so slovenski bolniki, pa tudi dosti postrežnice je naše krvi. Na kirurški oddelku je celo Slovenka za bossa, to je Trčkova Jožica iz Collin-wooda. Začel sem misliti, če bi mi Slovenci prevzeli to bol-nišnico, ki nas je toliko tukaj. Takoj "čez cesto" od mene je Father Anton Merkun, sem zvedel. Škulova mama so tu-di tukaj, Ogrinova in kaj vem koliko še drugih. Popolnoma lahko bi prevzeli podjetje, vsaj dokler sem jaz tukaj. Najbolj me je skrbelo, če je kdo na-ših v kuhinji. To bo treba zvedeti in se priporočiti, kadar bodo nosili menažo po sobah.

Vidiš, Micka, pa nisem šel po gobe ne v nedeljo in ne v pondeljek. Takrat sem postal pa že kar pogumen, ko sem uvidel, da bomo še rogovillili po tem svetu. Bogve, kaj vse bi bil počel, da me niso v pon-deljek zopet nekoliko pritli-nili ob zid, da sem zopet svetlo gledal. Bomo o tem prihod-njič kaj več rekli.

V samotah pragozda

S. Scoville ml. — Pavel Holecak

Vilče je njegovo počenjejanje opazoval z živahnim zanimanjem.

"Kaj bova pa tačas delala?" vpraša gladno.

"Jedla!" odgovori Rok odločno ter jo mahne proti zeleni jasi, ki se je razprostirala dober streljaj onkraj potoka.

"Duša zlata!" je zaklical Vilče in planil za njim, "samo pokaži, kje imaš kaj!"

Prišla sta kmalu na kraj, kjer je nekaj let poprej divjal požar. Med začrnelimi štori in raznim nizkim grmovjem sta našla vse polno jagod, ki se na gozdnih pogorščkih navadno najprej naselijo. Bilo je tam predvsem mnogo borovnic, in sicer črnih in modrih, potem rdečih malin in jernih svetločrnih ostron. Najboljše in največje pa so bile takozvane "viseče jagode", ki vise v celih grozdih na dolgih pecljih in niso nič manjše od češenj.

Vse to je seveda Vilče, ki je bil celo odlikovan za svoje znanje o gozdu, dognal in ugotovil šele pozneje. Zdaj sta čepela s tovarišem v grmovju in si neverjetno naglo mašila polne pesti jagod v usta, a za rastlinstvo se nista utegnila zanimati. Šele ko sta že obrala vsak svoj grm, je Vilče za kratek hip prenehaj jesti, da bi prišel do sapa, in zamrmral: "Rok, najdel bi se jih, da bi kar počili!"

Ali Rok še ni dozajtrkoval in mu ni odgovoril. Jedla sta torej in jedla, da sta si slednjic za silo utešila lakoto.

"Če ne najdeva nič drugega, lahko živiva samo ob jagodah ves mesec!" je zaklical Vilče, ko se je ozrl in videl, da grmovju, obloženemu z stelinami jagod, imeli cerkvino su imena.

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike

Šopke in cvetlice lahko brzo dobimo na vse kraje Albin in Fred Thomas (Tome), lastnika

15800 Waterloo Rd.—IV, 3200

BENEŠKI ZASTORI

Napravimo po vaši meri jeklene beneske zastore. Izbera 8 barv v jeklu in razne barve trakov. Frank Adamič da zanesljivo delo in po zmerni ceni.

TRUP-SHADE VENETIAN BLIND CO.

22812 Nicholas Ave. zadel RE 7075 RE 6969

ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCIS ZULICH, agent

Zavarovalnica vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.

IVanhoe 4221

18115 NEFF ROAD

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

Don't just eat food your body needs. You also need vitamins. If you are getting enough vitamins, you can expect every day to be a happy one.

One of the best ways to get your vitamins is by taking a daily vitamin supplement. This is especially true if you are under a lot of stress, or if you are taking certain medicines. A daily vitamin supplement can help you keep your body in good health, and it can also help you prevent many of the common diseases.

ONE A DAY

WATERLOO LABORATORIES, INC.

Dopisli in drugo

Ko smo kontrakt srečno dokončali

Toronto, Ont. — Dragi čitatelji Ameriške Domovine! — Zopet se enkrat oglašam po dolgem času. Ko sem se bil lansko leto oglašil, sem bil še na progi Toronto - Montreal pri C.P.R. Extra Gang. Saj to je bila ena največjih slovenskih delavskih skupin na progi. Bili smo različnih poklicev in stanov: od nas kmečkih fantov in obrtnikov tja do inteligentov. Seveda smo se dobro razumeli med seboj, čeprav smo včasih postali tudi malo bolj glasni.

V jeseni so našo skupino razbili. Večina jih je ostala v Ontario; 24 pa so nas poslali v provinco Quebec. Nekaj jih je šlo v gozd v severno Ontario, drugi v usnjarno in v stavbinskim firmam, večina pa je ostala na progi tudi v Ontario. Ena večja skupina je bila v Smiths Falls, druga pa v Londonu. Po gozdu je Albin lovil Eskime in podlase, Zvar gledal za srnjaki, a Miro je imel v oskrbi rejo malih živali.

V Smiths Falls pa je naš muzikant in komponist Petrič iznašel posebne vrste pokrivalo za nos in zraven še za oči. Kot starega žandarja smo ga tudi vsi C.P.R. sotrpini lepo ubogali, saj nam je pa tudi marsikateri šalljivo povedal in nam tudi zaigral. V postnem času se je pa rad ukvarjal s pesnikovanjem. Njegova dela sicer še niso bila objavljena, da jih bi imeli v skupni zbirki.

Narod ohranil v srcu, ko se zmislim na zadnje poletje, ko je bil že cel koncert v "Domu Slovencev", posebno takrat ko je zaigral "Srbijanko".

Prav tako pa tudi v Belleville fantje niso spali. Tam so se pa že celo pregovarjali, kdo bo za "bossa" (kapota). No, končno pa ni bilo treba nobenega, ker so se raje razgovarjali, kako bodo delali hiše na ledu. Tudi tam so imeli profesorja in advokata. V Aetou so bili pa fantje bolj mirni in so raje govorili in tudi kakšno uganili. V Londonu so se fantje pridno učili angleščine ter modrovali in se o gospodarstvu razgovarjali. In kaj smo pa pri nas v Quebecu delali, bi bil pa kmalu pozabil povedati. Kot se je bil pozimi enkrat g. Arženom, ali je kje zaspal ali kaj, da se nič več ne oglašam. V Quebecu so nas večkrat premaknili iz kraja v kraj in smo bili kar povsod doma. Seveda naš vagon je bil nekaj več. Prihodnjic bom pa napisal še o našem "Gangu" par besedi v slovo.

Sedaj je kontrakt končan in fantje in moške so se razšli po vsej Kanadi. Večina nas je tu došla v Toronto, nekaj tudi v Montreal in celo v rudnik Noranda so šli in prav tako v razne kraje province Ontario. Naš Jaka je pa mahnil na peso v Alberta in z njim še nekaj pristašev in prijateljev pesa. Ampak mislim, da jih je vse kaj drugega bolj vlelo kot pa pesa — namreč srce. Radoveden sem, kako kaj Petrič okopava peso in kam hodi v ledenike; no, pa saj je tam blizu "Rock Mountain".

V Toronto smo se kar pridno zapodili za delom in smo ga povečini tudi vsi dobili. Naša slovenska družina v Torontu se vedno bolj množijo, ker fantje in dekleta še vedno prihajajo iz vseh strani, kajti sedaj bodo že povečini vsi kontrakti prosti. Nekateri so se tudi že vpregli v zakonski jarek; no, saj imajo prav in vsi srečo jim želim. Tako je videti, da bo tukaj kmalu zrastle lepa slovenska naselbina, čeprav smo še malo bolj raztreseni po mestu, pa pridemo ob nedeljah povečini skupaj pri sv. maši.

Iz Toronta smo tudi že imeli romanje v Midland, pa o tem je že poročal g. Anton Grdina iz Clevelanda. Bilo je zelo lepo in po dolgem letu smo zopet prišli skupaj s fanti in dekleti, s katerimi smo bili skupaj v Avstriji. Na tem romanju smo bili zbrani iz bližnje in daljne okolice. Bilo je največ fantov ki delajo na farmah. Sedaj pričakujemo Slovenci tukaj tudi velik obisk v Torontu. Kot smo izvedeli bo prišel naš vladni svetnik dr. Gregorj Bedman.

V Torontu smo imeli tudi "Trade Fair" (velesojm). Bili so tudi tovariši in tovarišice iz Titovine, ampak ti so pa zelo razburljivih živcev. Vi, dragi čitatelji si niti ne morete misliti, kako so hvalili Titovino in pravijo, da je tam vsega dovolj. Pa sem moral že potem sklepati, ker so imeli za izvoz samo kpatne in rude, da ni kaj posebnega. Ko sem jih vprašal, zakaj imajo druge države vse tako moderno od avtomobilnih strojev do drugih izdelkov, mi odgovorili: "Naši jugoslovanski pavilijoni so siro-mašni..." — To je bil še nedolga dober odgovor, ker večino-ma za propagando samo lažejo. Nato pa še pravi, da se je več jugoslovanskih zabojev razbilo po poti v Ameriko. Iz tega je videti, da je sabotaža vse povsod in tudi pri pakiranju zabojev za Kanado na "Trade Fair".

Nadalje sem rekel, če je res tako dobro v Jugoslaviji, zakaj pa ni v Beogradu "Dobrovoljni odbor" za pošiljanje moke in paketov v Ameriko, a je ta odbor v Ameriki in pošilja Titovcev. Nato pa mi je odgovoril, da sem o stanju v Jugoslaviji podučen od reakcionarjev. Končno sem jih pa povedal, da

NAZNANILO KANADSKIM SLOVENCEM!

Vsem našim naročnikom po širni Kanadi naznanjamo da je blagovila prevozi zastopstvo za Ameriško Domovino naša odlična Slovenka, gđ. Anica Dolenc.

Kanadski naročniki, novi in stari, naj torej pošiljajo naročnino za Ameriško Domovino na njen naslov. Dopise, spremembe naslovov pa še nadalje na upravo Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio, USA.

Za vse informacije in nasvete, naj bi gledali lista ali kaj drugega se roka-ki v Kanadi lahko obrnejo na gđ. Dolenc. Njen naslov je:

MISS ANICA DOLENC

Ontario Hospital, 1007 Lakeshore Road
New Toronto, Ontario, Canada

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

sem begunec; nakar so mi rekli, da sem zapeljan od reakcij.

Tu v Toronto in okolici je tudi več starejših slovenskih naseljencev z družinami, s katerimi se prav dobro razumemo in nam grede na roko in pomagajo kjerkoli morejo. K sklepu pa pošiljam najlepše pozdrave vsem bivšim sotrpinom na progi Toronto-Montreal, kakor tudi vsem Slovincem in Slovenkam kjer koli po svetu.

Torontčan.

Ne odlašajte!

Nabavite si

BESEDNIAK DR. KERNA

dokler je še zaloga.

Naročite ga lahko v na-

ši upravi. Pošljemo tudi

po pošti, če pošljete \$5.25

v ameriških dolarjih.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, O.

U. S. A.

Iz življenja v Torontu

Toronto, Ont. — Največja skupina novih slovenskih naseljencev je v Torontu. Koliko ravno jih je, ne more nihče točno reči ali povedati, ker so vsi zelo raztreseni po vsem mestu in premalo povezani med seboj. Novi vsak dan prihajajo in bodo še. V kratkem bo sta zopet dve močni skupini naših fantov prosti kontrakti in večina ima namen priti v Torontu, ker je tu razmeroma še najlažje dobiti delo.

Kaj vse imamo Slovenci v Torontu? Predvsem imamo tu slovenskega duhovnika dr. Jakob Kolariča, lazarista, ki je že iz Ljubljane znan kot odlični pridigar in spovednik ter duhovni vodja. Kot begunec je bil nekaj časa v Italiji in nato pa v Španiji kot duhovni vodja naših visokošolcev. Tu ima vsako drugo nedeljo ob desetih sv. mašo s slovensko pridigo v St. Mary's Church na Gillespie St. Slovenci iz vsega mesta hodijo sem k maši. Kadar ni slovenske maše opravljajo ob istem času sv. daritev v imenovani cerkvi hrvaški duhovnik Rev. Hrašćanec.

Možje in fantje imajo versko organizacijo — društvo Najsv. Imena (The Holy Name Society). Zbirajo se na mesečnih sestankih. Društvo ima tudi dramski odsek. Dekleta in žene imajo svojo Marijino družbo (Society of Mary). Imajo redne sestanke. Goje lepo versko življenje in skrb za družabnost.

V počitkih je tudi cerkveni pevski zbor, ki pa ima še velike težave radi pevskega vaj; vendar je že pel pri naših mašah in sodeloval pri nekaterih prireditvah.

Naše društvo in versko življenje je zelo razgibano. Težave so pa v tem, ker so naši fantje in dekleta tako raztreseni po mestu. Torontu je v tem pogledu Kanada v malem. Po dva ali trije skupaj stanejo na vseh koncih in krajih mesta. Drugič nimamo tudi nobenega skupnega zbirališča — razen v cerkvi, nobenega doma, nobenega "emigrantskega hotela", kot naši bratje in sestre v Buenos Airesu. In marsičesa nam še manjka. Vendar smo v teh skromnih razmerah priklicali življenje dve verski organizaciji, začeli s pevskim zborom in predstavljamo že močno katoliško skupnost pod vodstvom dr. J. Kolariča.

Ker na tem mestu ni bilo še nič pisanega o naših verskih in

drugih prireditvah, jih bom na kratko omenil:

Za materinski dan, 27. marca je Marijina družba priredila lepo proslavo. Govora dr. Kolariča o krščanski pripravi za zakon sta vsem zelo ugajala. Odbor Marijine družbe je sklenil, da ju bodo razmnožili in poslali vsem novoporočenecem. Bili sta nato še dve recitaciji, petje in simbolična vaje "Gor čez izaro".

Velikonočna obnova pa je bila združena s tridnevno, ki se je pričela na Čvetno nedeljo. Udeležba je bila dobra. Zadnji dan je bilo celo 90 udeležencev, ki so za praznik Vstajenja vsi očitili svoja srca.

Za razvedrilo so 23. aprila fantje in dekleta skupno priredili družabni večer. Naslednji dan na Belo nedeljo so pa igrali Molierova veselejša "Skopuh", ki je res lepo uspela. Stari in novi naseljenci so z resničnim užitkom sledili komediji, ki so jo igrali na odru.

Komemoracija za padlimi domobranci je bila 29. maja. Kratke govore o pomenu padlih, mučenih in pobitih žrtvah komunistične revolucije je imel Janez Vižintin. Nato so sledile recitacije in deklamacije: Grobovi tulijo, Moj vrt, Vetrjaki psalm, Drugo pričevanje in simbolična vaja "Doberdobi". Med posameznimi točkami je pel moški zbor iz Batawe žalni venec.

Romanje v Midland k kanadskim mučencem je bilo 5. junija, na Binkošti. Iz Toronta sta peljala dva avtobusa 74. romarjev. Nekateri stari naseljenci so se pripeljali v svojih vozovih. Nekaj fantov je prišlo tudi iz Owen Sounda in drugi iz Midlanda in okolice. Iz Clevelanda pa je priletel z avijonom g. Anton Grdina.

Dopoldan je bila sv. maša z ljudskimi petjem, ki je kanadskim vernikom in predstojnikom božjepotne cerkve zelo ugajala. Pridigo je dr. Kolarič posvetil slovenskim mučencem iz zadnje državljanske vojne. Zanje se je Bogu zahvalil in Ga prosil, da bi tudi nas rešil z istim duhom s katerim so šli v smrt naši bratje in sestre. Popoldne so romarji ob postajah križevga pota pod duhovnim vodstvom premišljevali Jezusovo ljubezen. S slovesnimi petimi litanijami in blagoslovom so bile končane pobožnosti v cerkvi.

Do povratka domov je bilo še dovolj časa, a je vseeno hitro minil v pogovoru s starimi in novimi znanci. G. Anton Grdina je hotel odnesti z romanja čim več spominov in je s svojim filmskim aparatom posnel nekajkrat celo romarsko skupino, posamezne gruče in mnogo prizorov iz pobožnosti. Nič čudnega, če je bilo vedno polno ljudi okrog nejeja. Večina romarjev je o g. A. Grdini že veliko brala v Ameriški Domovini. Vsi pa so to pot spoznali, da je g. Grdina prvi med slovenskimi pionirji zadnjih trideset let, vztrajni socialni delavec, organizator, začetnik in pobudnik mnogih verskih in dobrotelčnih društev pri vsem tem pa ponizhen in ves prejet prav krščanske miselnosti.

Naj se mi na tem mestu zahvalim za obisk v Kanadi in za njegovo dobrohotnost in prijaznost, ki jo je pokazal do vsakega, s katerim je govoril. Romanje pa je prav radi njegove udeležbe tudi zunanje tako lepo izpadlo.

To je majhen pregled našega skupnega življenja v Torontu in si tu ustanoviti pogoje za mirnejše in lepše življenje. Vsak je dobrodošel in bo pozneje sam pomagal graditi in plemeniti naše skupno življenje v ontarijski metropoli.

Ivan Kukovica.

Južno Korejo že napada-jo komunisti

Lake Success. — Komaj so ameriške čete deloma zapustile južno Korejo, so že s severa vdrli v državo komunisti. Ob meji je bitka med vojsko južne Koreje in komunističnimi bandami s severa. Tako poroča komisija Zveze Narodov. Dne 29. junija so zadnje edine ameriške vojske zapustile korejska pristanišča. USA je v celoti in točno izpolnila, kar je obljubila pri Zvezi Narodov.

Pomagaite Ameriki, kupujte Victory bonds in znakke.

DELO DOBIJO

Ženska dobi delo

Sprejme se žensko, staro 40. do 60 let za splošno hišna dela. Ima v službi tudi stanovanje. Služba je v Chagrin Falls. Pokličite IV 6979. (x)

Delo dobi

Ženska za gospodinjstvo družini brez matere, 2 dečka v starosti 7 in 9 let. Vdovec ima prednost. Pošljite pismeno ponudbo na: P. O. 4092, Shore Branch, Cleveland, Ohio. — (132)

NALI OGLASI

Trgovina napredaj

Napredaj je slušičarna in delicatessen prav poceni. Prodaja se radi bolezn. Pokličite IV 0437. (132)

3 hiše po 2 družini

Napredaj so 3 hiše, vsaka za 2 družini, vse v dobrem stanju in sicer na E. 72. Pl. blizu St. Clair Ave. 5 in 5 sob, vse v perfektnem stanju, cena \$9,100.

Na E. 94. St. blizu Superior in Notre Dame ter Sa. Thomas cerkve, 5 in 5 sob, 4 sobe na 3 nadstropju, cena \$11,500.

Blizu E. 185. St. 5 in 5 sob, dvojna garaža, lepe verande, cena \$15,500.

Za podrobnosti vprašajte Devanna Realty 535 E. 185. St. KE 2227. (131)

Lot napredaj

Nahaja v Richmond Heights. Prodaja ga lastnik. Meri 75x250 čevljev. Cena je \$650. Pokličite KE 8138. (133)

Hiša napredaj

Hiša za 2 družini, 5 in 5 sob, jako pripravana za družino z otroci ali pa za sobe oddajati, je v prijazni okolici in prav poceni. Vdor bi rad svoj dom in nikar ne zamudi te prilike. Vprašajte na 1336 E. 55. St. ali pokličite UT 1-4076. — (July 1, 5, 8)

VAS MUČI REVMAZIZEM?

Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

MANDEL DRUG

slovenska lekarna
15702 Waterloo Rd.

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins

First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 62nd

Stara mama

(POVEST)

Tri dni nato je bila Judy pri gospe Klari, ko so naznanili Mr. Colebridgea.

"Vedela sem, da pride," je šepnila Judy.

Stopil je v sobo natančno tak, kakor je bil v Cannes. Njegov zaliti in precej brezizrazni obraz je bil vedno slovesen in niti najmanj zbežan. Ko je ugledal Judy, se niti nasmehnil ni, čeprav ni mogel vedeti, da jo bo tukaj srečal. Gospa Klara mu je ponudila roko s čipkami na zapetju.

"Mr. Colebridge! Kako lepo od vas, da obiščete staro žensko! Toliko sem slišala o vas od Mr. Delisa in od svoje vnukinje, da vas že kar dobro poznam."

Stisnil ji je roko.

"Zares je prijazno od vas, da me tako lepo sprejemate." Obrnil se je k Judy. "No, Miss Pendleton, veseli me, da ste prišli semkaj srečni in zdravi. Cannes se je izdel nekam mrtve, ko ste vi odšli, zato sem sklenil podreti šotore in se posloviti."

"Toda prišli ste po oprav-

kih," ga je spomnila Judy.

"Seveda. Imam cel kup različnih opravkov. Tudi meni je, kakor da bi vas že poznal, Lady Gregory. Veste, na starega Mr. Delisa sem kar neumen. Odlični star gospod, prav gotovo."

"Da, kar dober človek," je pritrdila gospa Klara. "Vi ste ga še te dni videli. Povejte mi, kako se počuti."

"Živi samo za dan, ko bo mogel priti semkaj. Zdravje pa se mu ves čas boljša. Dejal pa se mu: 'Mr. Delise, sem mu dejal, vidim, da boste skoprneli, ako ne pridete kmalu v London.' In prav to se mu bo zgodilo. Smem pokaditi cigaro, Lady Gregory?"

"Prosim, le kadite, le. Bili ste do njega in do Judy tako dobri v Cannes. Pravila mi je o čudovitih izletih, ki ste jih delali."

"Da, res, bila je prava radost. Čeprav se jaz za kraje malo zanimam. Rad pa imam ljudi, da se pogovarjamo. Morda pa bi se mogla malo kasneje voziti okoli Londona, Miss Pendleton."

Judy je bila presenečena. Saj mu je vendar dosti jasno povedala svoj odgovor. Ali pa morda želi samo nadaljevati prijateljske stike? Zato se je izmikala. Gospa Klara pa je načela nekaj drugega.

"Kako dolgo boste ostali v Londonu?" je vprašala.

"Morda kakih šest mesecev, ne vem zagotovo. Manj pa najbrže ne. Imamo tukaj nekaj tovarov, ki jih moram pregledati, in morda pojdem kasneje še v Pariz."

"Ali London sploh poznate?"

"Ne, pozna pa ga moj sofer, zato me nič ne skrbi. Pobral sem angleškega soferja v Cannes, Miss Pendleton. Imel sem tamkaj francoskega, pa ni maral pustiti žene in družine, sicer pa tudi ni znal nobenega jezika, da bi ga jaz razumel. Če pa tega angleškega zares pazljivo poslušam, pa le ujamem tu pa tam besedo."

Zasmejal sta se mu, Gospa Klara je čutila, da se bo dalo z Mr. Colebridgeom kar dobro zabavati.

"Kakor kaže, se zanimate za zelo veliko reči," je dejala. "Če sem Judy prav razumela, se bavite celo z gledišči."

"Samo s poslovnega vidika. Ne domišljam si, da bi se na oder kaj razumel. Kadar pa vidim, da bo moralo kako gledišče prenehati, ker so ga upravljale puhle glave, pa rad priskočim na pomoč. Imam eno gledišče v Nju Jorku in eno v Cincinnati. Pa je v Nju Jorku še eno, ki bo kmalu v veliki zagati."

"Aa tako? V takem slučaju nastopite vi. Ali pa se to pravi, da morate spraviti na oder kako igro in jo na vašo zahtevo morajo igrati?"

"No, ta stran gledišča me ne zanima. Ne bi znal ločiti dobre igre od slabe. Tu ali tam pa rad gledam kako dobro in živahno stvar. Če pa bi hotel kako reč spraviti na oder, bi pa kajpada to že mogel."

Judy se je čudila, zakaj vendar hodita denar in znanje tako redko iz roko v roki. Gospa Klara je za hip šla za svojimi mislimi, medtem ko je Mr. Colebridge razkazoval svojo moč in oblast.

Tedaj pa je povsem nepričakovano Dawson odprla vrata in naznanila majorja Crosbyja. Kako čuden slučaj, da se prav tadva moža srečata, si je

je mislila Judy. Spomnila se je, kako je v nekem svojem pismu Klari rekla, da si ni mogla misliti dveh tako zelo različnih mož, kot sta tadva. Zdaj ju vidi skupaj in ve, da je rekla prav.

Majorja so predstavili Mr. Colebridgeu; ta se je veselil, da se more z njim seznaniti, gospa Klara pa je naročila čaj.

"Današnji popoldan je zame velik praznik," je dejala. "Redkokdaj imam toliko obiskovalcev. Zelo sem vesela."

Cip je v nekaj trenutkih spoznal, kaj naj si misli o novem obisku. Judy je bila omenila nekega Američana, no, zdaj je tu! Ona je zdaj doma kvečjemu tri dni. On pa ni čakal dolgo in je prišel za njo. Judy je skušala z njim govoriti, a Mr. Colebridge je imel besedo in si je ni dal vzeti. Cip se je umaknil v svojo lupino—v pristan in zatočišče, iz katerega se je tako redko podajal med družbo—ter se zadovoljil zgolj z gledanjem in poslušanjem. Največ je gledal Judy. Izgleda zelo ljubka, si je dejal. Kaj čuda, da ji ljudje sledijo iz Cannes noter v London? Mogočni, oblastni ljudje, ki si naročajo velike vnanje kabine na prekoceanskih parnikih, kakor da se to razume samo po sebi, in se vselej ustavljajo v najdražjih hotelih. Le kako je sam mogel biti tolikšen norec? Ta mož ji lahko da vsega. Zakaj pa ne, ko pa kaže, da vse tudi ima? O čem pa govori,

sebi, in se vselej ustavljajo v najdražjih hotelih. Le kako je sam mogel biti tolikšen norec? Ta mož ji lahko da vsega. Zakaj pa ne, ko pa kaže, da vse tudi ima? O čem pa govori,

sebi, in se vselej ustavljajo v najdražjih hotelih. Le kako je sam mogel biti tolikšen norec? Ta mož ji lahko da vsega. Zakaj pa ne, ko pa kaže, da vse tudi ima? O čem pa govori,

sebi, in se vselej ustavljajo v najdražjih hotelih. Le kako je sam mogel biti tolikšen norec? Ta mož ji lahko da vsega. Zakaj pa ne, ko pa kaže, da vse tudi ima? O čem pa govori,

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE
GA NIKDAR POZABLJENEGA
SOPROGA IN OČETA

Martin Zugel

ki je umrl 4. julija 1946.
Tri leta Te zemlja črna že krije,
na robu zelenem čuva Te križ,
sonce poletno na grob Ti zdaj sije,
a v duhu pav edno med nami živiš.

Zalujoci:
SOPROGA IN OTROCI.
Cleveland, O. 5. julija 1949.

"Kakor kaže, se zanimate za zelo veliko reči," je dejala. "Če sem Judy prav razumela, se bavite celo z gledišči."

"Samo s poslovnega vidika. Ne domišljam si, da bi se na oder kaj razumel. Kadar pa vidim, da bo moralo kako gledišče prenehati, ker so ga upravljale puhle glave, pa rad priskočim na pomoč. Imam eno gledišče v Nju Jorku in eno v Cincinnati. Pa je v Nju Jorku še eno, ki bo kmalu v veliki zagati."

"Aa tako? V takem slučaju nastopite vi. Ali pa se to pravi, da morate spraviti na oder kako igro in jo na vašo zahtevo morajo igrati?"

"No, ta stran gledišča me ne zanima. Ne bi znal ločiti dobre igre od slabe. Tu ali tam pa rad gledam kako dobro in živahno stvar. Če pa bi hotel kako reč spraviti na oder, bi pa kajpada to že mogel."

Judy se je čudila, zakaj vendar hodita denar in znanje tako redko iz roko v roki. Gospa Klara je za hip šla za svojimi mislimi, medtem ko je Mr. Colebridge razkazoval svojo moč in oblast.

Tedaj pa je povsem nepričakovano Dawson odprla vrata in naznanila majorja Crosbyja. Kako čuden slučaj, da se prav tadva moža srečata, si je

tega nimam. Rekel sem jim, "Rekel sem jim tedaj, da imam v ognju vsako železo,

"Gostilna 6. junija" — Po petih letih invazije v Normandy so zopet skoraj normalne razmere v teh skoro popolnoma porušeni krajih. Le mesteca St. Marie du Mont je bilo nepoškodovano. V trajen spomin na ta dogodek je lastnik gostilne Laul Patriz dal gostilni naslov kot gori omenjeno.

Baragove Knjige za leto 1949 so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebinska obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste pozni. Naročnino za knjige je poslati v Money order, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA
1857 W. 21st Place Chicago 8, Illinois

1883
1948

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI DRAKEGA SOPROGA IN
SKRBE NEGA OČETA

LOUIS IVANC

ki je zaspal v Gospodu, dne 4. julija 1948.

Eno leto je že minilo,
odkar si ločil se od nas,
se v večnost tja preselil,
kar je pač hudo za nas.

Sladko spavaj v tihem grobu
in večno luč Ti sveti naj.
Da bi enkrat spet sili se:
v raju tam — nad svezdami.

Tvoji zalujoci:
MARY IVANC, soproga;
LOUIS, ML., sin;
ALBINA, hči.
Cleveland, O. 5. julija 1949.

G. WHISKERS

ki mi ga je treba. Stvar je bitja. Včasih jim je treba več la seveda dobra, a povejte mi, kaj je meni treba še več denarja? Saj že imam vsega, če-sar potrebujem. Če bom pa kdaj napravil še več denarja, mi bo samo za to, da ga dam svoji ženi, če katero dobim." Pogledal je naravnost v Judy. "Rekel ji bom: 'Tu imaš' Tvoj je, in stori z njim, kar se ti ljubi. Vrzi ga stran, zapravi ga, meni je vseeno. Samo da se z njim dobro zabavaš in te osreči."

"Seveda jo tudi bo osrečil," je rekla Judy precej zaključivo.

"Gotovo jo bo," je pritrdil, ker je njene besede vzel resno, "Stavi, da prav tega vsaka ženska hoče. Ni res tako, Lady Gregory?"

Gospa Klara ga je resno pogledala.

"To se nikoli ne ve, Mr. Colebridge," mu je dejala. "Ženske so najbolj nepreračunljiva bi-

je. Včasih jim je treba več denarja, da se čutijo srečne."

"No, že prav," je jel Mr. Colebridge zagovarjati ženske. "Če že govorimo o nespameti, prav gotovo tudi moški niso vsi pametni."

Judy je pošklbila k Cipu, da bi morda ujela iskro posmeha v njegovih očeh, a ta je gledal Mr. Colebridgea.

Cip je ostal eno uro ali kaj in govoril zelo malo, kakor da mu poslušanje bolj ugaja.

Rabljene FRIGIDAIRE ELEKTRIČNE LEDENICE

garantirane
Cene od \$65.00 naprej
Norwood Appliance & Furniture
6202 ST. CLAIR AVE.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Poslue že 56. leto

Članstvo 42,000
Premoženje nad \$7,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 126.94%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poslani in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer so lahko zavarovali na smrtnino, rane poškodbe, operacije, prosi boleznih in ostalih.

K. S. K. JEDNOTA sprejema molitve in denarje od 16. do 59. leta otroku po takni po rojstvu in do 16. leta po svoje ohranilo.

K. S. K. JEDNOTA izdala najmodernejšo vrsto certifikata za članstvo in 212.25.25.25.25.25.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in otrok. Če in niti član ali članica ne moremo in bogate katoliške podporna organizacije, se trudi se in prisilni takoli.

Za poslušala o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali na nas:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

V BLAG SPOMIN

DVAJSETE OBLETNICE SMRTI NAŠE
GA NADVSE LJUBLJENEGA
SOPROGA IN SKRBE NEGA
OČETA

Antona Slovenec

ki je zapustil svoje drage, ter mirno za vedno zaspal dne 4. julija 1929.

Dvajset let je že minilo,
kar od šel si Ti od nas,
nismo še Te pozabili,
vedno še mislimo na Te.

Spavaj sladko, spavaj mirno,
preljubi oče in soprog,
sveta vera nas uči,
da enkrat spet se združimo.

Zalujoci ostali:

SOPROGA IN OTROCI.
Cleveland, O. 5. julija 1949.

"Kakor kaže, se zanimate za zelo veliko reči," je dejala. "Če sem Judy prav razumela, se bavite celo z gledišči."

"Samo s poslovnega vidika. Ne domišljam si, da bi se na oder kaj razumel. Kadar pa vidim, da bo moralo kako gledišče prenehati, ker so ga upravljale puhle glave, pa rad priskočim na pomoč. Imam eno gledišče v Nju Jorku in eno v Cincinnati. Pa je v Nju Jorku še eno, ki bo kmalu v veliki zagati."

"Aa tako? V takem slučaju nastopite vi. Ali pa se to pravi, da morate spraviti na oder kako igro in jo na vašo zahtevo morajo igrati?"

"No, ta stran gledišča me ne zanima. Ne bi znal ločiti dobre igre od slabe. Tu ali tam pa rad gledam kako dobro in živahno stvar. Če pa bi hotel kako reč spraviti na oder, bi pa kajpada to že mogel."

Judy se je čudila, zakaj vendar hodita denar in znanje tako redko iz roko v roki. Gospa Klara je za hip šla za svojimi mislimi, medtem ko je Mr. Colebridge razkazoval svojo moč in oblast.

Tedaj pa je povsem nepričakovano Dawson odprla vrata in naznanila majorja Crosbyja. Kako čuden slučaj, da se prav tadva moža srečata, si je

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI LJUB-
LJENEGA SOPROGA IN OČETA

John Fortuna

ki je umrl dne 5. julija 1948.

Globoko pod zemljo
tam v ozki hladni hiši
zdaj truplo Tvoje leži,
rešen si vseh skrbi.

A duh visoko vrh neba
s duhovni rajskimi tam biva,
v objemu večnega Boga
zdaj blaženstvo brezmejno uživa.

Zalujoci ostali:

ANNA, soproga;
ANNA in ANGELA, hčeri.

Cleveland, O. 5. julija 1949.